

тѣ, кои-то преминѣвахъ отъ тамъ, като идахъ отъ Египетъ, но Валаамъ ги благослови: „какъ са добри твои-тѣ домове, Іакове, и твои-тѣ шатори, Израилю! тѣ са като чести гори, като градини покрай рѣкъ, и като шаторъ, кой-то разшири Господъ, като кедрови на водъ; ще излѣзе чловѣкъ отъ племе-то негово, и ще закладѣ съ много на роды, и негово-то царство ще нарасте; Богъ ще го води отъ Египетъ като славъ на свой-а единацъ. Легна и заспа като левъ и левче, — кой ще го пробуди? кои-то та благославятъ, да са благословени, а кои-то та кълнатъ, да са проклети; ще свѣтне звѣзда отъ Іакова и ще са въздигне чловѣкъ отъ Израила.“

Съ поманѣто-то пророчество Михеово за Витлеемъ завършва са първа-та часть на париміи-тѣ, и тогава пѣвцы-тѣ пѣятъ: „тайно си са родилъ въ пещерѣ-тъ, Спасителю, но небе-то та показа на сички-тѣ като съ уста, като гди звѣзда-тъ предъ тебе, да свѣти, и като доведе мѣдрецы-тѣ при тебе, кои-то са поклоняхъ съ вѣръ, съ тѣхъ помилъи и насъ.“

Послѣдни-тѣ дѣмы са припѣватъ при сѣкій стихъ на псаломъ-а за сіоново-тъ славъ, кой-то псаломъ чете чтецъ-а: „Основаніа его на горахъ скетихъ и проч.“

Послѣ това дохождатъ други пророчества: „Тъй казва господъ,“ дѣма Исаіа, „ще излѣзе изданка отъ коренъ-а Есеовъ, и цвѣтъ ще излѣзе отъ неговъ-а коренъ; и на него ще почива дѣхъ божій,